

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11250/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Зорана Хаџића, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Далибор Димитријевић, адвокат из ..., против противника предлагача "Коридори Србије" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1073/22 од 13.02.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1073/22 од 13.02.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије предлагача и противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1073/22 од 13.02.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 132/2020 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за непокретност експроприсану решењем Града Краљева, Градске управе, Одељења за управљање имовином, Одсек за имовинско-правне послове и послове управљања имовином бр. 465-10-99/2019-05 од 07.02.2020. године, за к.п. бр. .. КО ..., у површини од 25 ари и 75 м2 уписане у ЛН бр. .. КО ..., у укупном износу од 1.144.767,75 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име накнаде за експроприсане непокретности ближе описане у ставу 1. диспозитива решења исплати укупан износ од 1.144.767,75 динара према њиховим уделитема и то: предлагачу АА износ од 858.575,81 динар; предлагачу ББ износ од 286.191,94 динара, све са законском затезном каматом почев од 07.07.2022. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име трошкова ванпарничног поступка, као

солидарним повериоцима, исплати износ од 229.875,00 динара, и ББ још 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана извршности решења па до исплате.

Виши суд у Краљеву је, решењем Гж 1073/22 од 13.02.2024. године, одбио као неосноване, жалбе предлагача и противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Краљеву Р1 132/2020 од 07.07.2022. године.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, предлагачи и противник предлагача су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачима за експроприсану непокретност којој је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији, а та промена није евидентирана у катастру непокретности. Побийана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 83/18), тако што је накнада предлагачима одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности, као грађевинског земљишта, и не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима, пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену. Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу навода из ревизије предлагача, није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 25/82, 48/88, ("Службени гласник РС", бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да је ревизије нису дозвољене.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим Законом или другом законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 10.08.2020. године, предлагачи су формални супарничари на основу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, а више потраживање износи 858.575,81 динар (предлагача АА).

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинско-правним споровима, а вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизије нису дозвољене на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**